

1787 - 7

นิตยสารและเอกสารในประเทศญี่ปุ่น

เอกสาร

ตัวอย่างการพิมพ์เอกสารที่ใช้ในการสอนภาษาญี่ปุ่น

นิตยสารและเอกสารทางวิทยาศาสตร์ทางภาษาญี่ปุ่น

เอกสารเรียนรู้ (เรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น)

ตัวอย่างการพิมพ์เอกสารที่ใช้ในการสอนภาษาญี่ปุ่น

เอกสารเรียนรู้ (เรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น) สำหรับเด็กๆ ที่สนใจภาษาญี่ปุ่น
เอกสารเรียนรู้ (เรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น) สำหรับเด็กๆ ที่สนใจภาษาญี่ปุ่น

เอกสารเรียนรู้ (เรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น) สำหรับเด็กๆ ที่สนใจภาษาญี่ปุ่น

นโยบายอุตสาหกรรมในประเทศไทย

เศรษฐกิจไทยเป็นเศรษฐกิจที่อาศัยการผลิตของภาคเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานมาโดยตลอด การผลิตในภาคอุตสาหกรรมเริ่มเกิดขึ้นในระยะหลังส่วนใหญ่ของโลกซึ่งส่ง รัฐบาลทุกสมัยได้ใช้ มาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม นั่นคือมาตรการวางแผนพัฒนาการเศรษฐกิจได้เริ่มเมื่อปี 2504 จนถึงปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมของไทยได้เจริญก้าวหน้าไปมาก การลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมได้ขยายตัวขึ้นเรื่อย ๆ อาจพูดได้ว่า ภาคอุตสาหกรรมได้พัฒนาและจะ มีบทบาทในระบบเศรษฐกิจของไทยมากขึ้นเป็นลำดับ ในมหานี้จะกล่าวถึงการพัฒนาการของอุตสาหกรรมไทยตั้งแต่แรกเริ่มมาจนถึงปัจจุบัน และนโยบายอุตสาหกรรมของไทยตั้งแต่ระยะเริ่มแรกของการวางแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2504 จนถึงแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 6 ที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน โดยเน้นทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็น

1. ลักษณะการพัฒนาการของภาคอุตสาหกรรมไทย
2. นโยบายอุตสาหกรรมในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ

ลักษณะการพัฒนาการของภาคอุตสาหกรรมไทย

ลักษณะของภาคอุตสาหกรรมไทยมีลักษณะคล้ายคลึงกับประเทศไทยที่ไม่มีลักษณะ เป็นแบบ Dualistic model คือมีลักษณะเป็นกิจการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ซึ่งใช้เทคโนโลยีทันสมัย และกิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อมในครัวเรือน ที่ใช้เทคนิคการผลิตแบบดั้งเดิมในช่วงเกือบ 3 ศตวรรษ ที่ผ่านมา โครงสร้างของอุตสาหกรรมได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสามารถจะแยกพิจารณาได้จาก

1. ลักษณะทั่วไปของระบบเศรษฐกิจไทย
2. การขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างในภาคอุตสาหกรรม
3. ลักษณะการกระจายงาน
4. การทดสอบการนำเข้าและการส่งออก
5. การลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมไทย

1. ลักษณะทั่วไปของระบบเศรษฐกิจไทย

ในช่วงระยะเวลาเกือบ 30 ปีที่ผ่านมา โครงสร้างทางเศรษฐกิจไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากดังแสดงในตารางที่ 7.1 จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นจาก 27.1 ล้านคนในปี 2503 ซึ่งเป็นช่วงแรกของแผนพัฒนา ด้วย อัตราการเพิ่มสูงขึ้น 3% ต่อปี และค่อยๆ ลดอัตราการเพิ่มลงจนเหลือ 1.8% ต่อปีใน พ.ศ. 2528 จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 51.3 ล้านคน ขณะที่รายได้ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายในประเทศเพิ่มจาก 59 พันล้านบาท (ราคาคงที่ปี 2505) เป็น 379 พันล้านบาท (ราคาคงที่ปี 2515) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะลดลงจาก 9.2% ต่อปี มาเป็น 4.0% ทั้งนี้เนื่องจาก การเพิ่มขึ้นของค่านิสินค้าบริโภคและการอ่อนคลายของค่าเงินบาท อย่างไรก็ตาม รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล ณ ราคาคงที่ปี 2515 ก็ยังคงเพิ่มสูงขึ้นจากเดิมเกือบทั่วทุก ขณะที่การสะสมทุนมีมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของรายได้ประชาชนติดกับเปลี่ยนไปสู่การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและการบริการมากขึ้น และภาคการเกษตรเริ่มลดความสำคัญลง เมียวประเทศไทยจะได้เริ่มพัฒนาอุตสาหกรรมโดยการส่งเสริมการผลิตสินค้าทดแทนการนำเข้า แต่อัตราส่วนการนำเข้า คือผลิตภัณฑ์มวลรวมรายในประเทศไม่ทั่วทุกจังหวัด ทั้งนี้เนื่องจาก การใช้ประโยชน์จากการปักป้องในระยะนี้มีผลให้เกิดการนำเข้าในปัจจัยการผลิต และมีผลให้รายการการนำเข้าเปลี่ยนจากสินค้าสำเร็จรูปมาเป็นสินค้าขั้นกลางและสินค้าทุนแทน อย่างไรก็ต้องอัตราส่วนการส่งออก ภายหลังจากรัฐบาลใช้นโยบายส่งเสริมการส่งออก สัดส่วนคั่งกล่าวก็ได้เพิ่มสูงขึ้นจนเป็นที่น่าพอใจและมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น หากประเทศไทยไม่หันมาใช้กลยุทธ์ทางเศรษฐกิจที่หลากหลายและใช้จัดการเชิงตัวต่อตัวในการดำเนินการ

2. การขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างในภาคอุตสาหกรรม

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ช่วงด้วยกันคือ

1. ช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจก่อนปี 2503
2. ช่วงการผลิตสินค้าทดแทนการนำเข้า ตั้งแต่ปี 2504 ถึงปี 2514 หรือระยะระหว่างแผนพัฒนาฉบับที่ 1 ถึง 2
3. ช่วงการผลิตเพื่อการส่งออกตั้งแต่ปี 2515 ถึงปัจจุบัน

ตารางที่ 7.1 ข้อมูลเบื้องต้นเศรษฐกิจไทย

Items	1960	1972	1980	1985
Population (million persons)	27.1	38.87	46.46	51.30
Annual growth rate (%)	3.0	2.4	2.0	1.8
Consumer price index (1972=100)	96.4*	100	152.7	190.0
GNP per capita (B current prices)	2,056	4,227	14,474	19,697
GNP per capita (B 1972 prices)	-	4,227	6,125	7,038
GDP (B million current prices)	55,816	164,626	684,930	1,047,564
GDP (B million, 1972 prices)	59,400*	164,626	292,852	378,756
Annual growth rate (%)	9.2	7.1	5.8	4.0
Gross fixed capital formation (% of GDP)	14.9	21.0	24.4	19.3
Value added as % of GDP				
Agriculture	40.5	30.4	24.9	23.2
Manufacturing	11.7	18.2	20.7	20.8
Utilities, construction, services	47.8	51.4	54.4	56.0
Imports as % of GDP	17.2	18.8	27.5	24.0
Exports as % of GDP	15.4	13.7	19.5	18.5
Exchange rate (B : \$ US)	21.182	20.928	20.476	27.159

Source : Bank of Thailand, Special Issue, 1984

Note : * Prices in 1962

ตารางที่ 7.2 ผลักดันมวลรวมในประเทศของไทย (ราคาคงที่ปี 2515)

	Shares in GDP					Growth Rates (average per annum)			
	1960	1970	1975	1980	1985	1960-70	1970-75	1975-80	1980-85
Agriculture	40.5	32.2	30.5	24.8	23.2	5.2	5.1	3.2	4.1
Industry	18.1	24.1	25.1	29.9	29.3	10.4	7.1	11.4	5.4
(Manufacturing)	11.7	15.5	18.1	20.7	20.8	10.3	9.5	10.5	6.0
Services	41.4	43.7	44.4	45.3	47.5	8.1	6.8	7.9	7.0
Total	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0				
GDP (billion baht)	70.6	150.1	203.5	292.8	378.7		6.2	7.5	5.8

Source : Computed from National Income of Thailand. National Economic and Social Development Board (NESDB), Various issues.

Notes: 1. Industry includes mining, manufacturing, electricity gas and water, construction.
 2. Services includes trade, transport, and communications, finance, public administration and defence, and other services.

ในระยะแรกยังไม่มีนโยบายอุตสาหกรรมอะไรที่แน่นอน มีเพียงโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งที่ผลิตโดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลหรือเป็นรัฐวิสาหกิจ เช่น โรงงานน้ำตาลและโรงงานผลิตกระดาษเท่านั้น โครงสร้างการผลิตประชาชาติเกือบครึ่งหนึ่งมาจากภาคการเกษตร ซึ่งที่ส่องเป็นช่วงที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้า โดยเฉพาะสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และกำหนดสิทธิประโยชน์จูงใจต่าง ๆ อาทิ เช่น การจัดสร้างปั้นจั่ยพื้นฐานทางการผลิต การงดเว้นหรือลดหย่อนทางภาษี และสิทธิพิเศษ อื่น ๆ ในช่วงที่ 3 ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน รัฐบาลได้เน้นที่การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก และในขณะเดียวกันก็ยังให้ความส่งเสริมกับอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้าบางส่วน เช่น อุตสาหกรรมประมวลผลยนต์ เป็นต้น

ตารางที่ 7.2 แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ และอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อปี ในระยะแรกก่อนมีการใช้แผนพัฒนาจนกระทั่งถึงหัวเมืองรายแรกที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงที่ให้การส่งเสริมแก้อุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้าและการเร่งรัดมจัดสร้างปั้นจั่ยพื้นฐานทางการผลิต การก่อสร้างและเหมืองแร่ อัตราส่วนของผลผลิตทางการเกษตรลดลงจาก 40.5% ในระยะแรกมาเป็น 32.2% ในช่วงท้ายแผน 2 ในขณะที่การผลิตทางอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงถึง 10.4% ต่อปี จากผลผลิตเพียง 18% มาเป็น 24% สำหรับในส่วนของอุตสาหกรรมการผลิตได้เพิ่มความสำคัญขึ้นเรื่อย ๆ จาก 11.7% ในระยะก่อนแผนมาเป็น 15.5% และเพิ่มความสำคัญขึ้นเรื่อย ๆ ขณะที่สาขาวิชาการเกษตรเริ่มลดสัดส่วนในผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติลง

แม้ว่าจะประสบกับวิกฤติการณ์น้ำมันถึง 2 ครั้ง อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย และของกิจกรรมสินค้าอุตสาหกรรมก็ยังคงสามารถขยายตัวไปได้ เนื่องจาก การหันไปสู่นโยบายการส่งเสริมการส่งออกในช่วงที่หลังปี 2513 อัตราขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมสามารถเพิ่มจาก 7% เป็น 11% ต่อปี หลังจากปี 2523 ไทยคือประเทศกับวิกฤตการณ์ด้านเงินเฟ้อและการลดค่าเงินบาท ทำให้อัตราการขยายตัวลดลงเล็กน้อย

การลดลงในสัดส่วนของภาคการเกษตรและการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และการบริการในผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติดังกล่าวในตาราง แสดงถึงลักษณะการพัฒนาของระบบเศรษฐกิจ ใหญ่ที่ได้ก้าวไปสู่การพัฒนาเป็นประเทศศักดิ์สิทธิ์อุตสาหกรรม

ตารางที่ 7.3 โครงสร้างการจ้างงานในประเทศไทย
(2503 - 2525)

	1960	1971	1980	1982
Agriculture				
million	10.3	12.7	15.9	17.0
(%)	83.0	75.6	70.8	68.5
Industry				
million	0.7	1.6	2.8	2.1
(%)	5.8	9.4	12.4	8.5
Manufacturing				
million	0.5	1.0	1.8	2.0
(%)	3.7	5.9	8.0	8.1
Services				
million	1.4	2.5	3.8	5.8
(%)	11.2	15.1	16.9	23.2
Total Labor Force				
million	12.4	16.8	22.5	24.8
(%)	100.0	100.0	100.0	100.0

Source : 1. The Economist Intelligence Unit (EIU) 1984.
 2. ADB, Key Indicators of Developing Member Countries of
 ADB, April 1985.

ตารางที่ 7.4 โครงสร้างและการขยายตัวของอุตสาหกรรม

การผลิต

	Value added** (million Baht)					Annual growth rate (%)			Share in Manufacturing current prices (%)						
	1969	1978	1980	1983	1985	1969-78	1978-80	1980-83	1983-85	1969	1978	1980	1983	1985	
Processed Food	4545	8380	8598	10405	11926	10.4	1.3	7.0	7.3	24.6	17.2	14.5	14.3	15.1	
Beverages	2720	5585	5890	6316	7044	9.3	2.7	2.4	5.7	9.2	8.7	8.2	8.7	8.9	
Tobacco and snuff	2280	3610	4601	4325	4438	6.5	12.9	81.9	1.3	9.1	6.7	5.9	6.0	5.6	
Textile	1626	7197	8839	10415	11931	16.4	10.8	5.9	7.2	6.4	8.6	8.8	14.4	15.1	
Mearing apparel	1012	4560	5566	7745	9075	17.7	10.5	13.0	8.6	4.9	9.2	10.5	10.7	11.5	
Leather and Leather products															
Wood and cork	241	317	315	415	528	4.0	-3.0	10.6	13.6	0.7	0.5	0.4	0.6	0.6	
Furniture & fixtures	858	815	829	873	1024	2.5	0.9	1.7	8.6	3.4	2.2	2.4	1.2	1.3	
Paper and paper products	291	351	353	474	548	2.1	0.3	11.4	7.8	1.5	1.0	0.9	0.6	0.7	
Printing and publishing	160	732	959	1037	1180	17.9	9.4	2.7	6.9	0.7	1.1	1.2	1.4	1.5	
Chemicals & Chemicals products	469	1412	1665	1784	1866	13.1	8.6	2.3	2.3	2.5	2.1	2.2	2.5	2.4	
Petroleum	1283	3544	5035	6199	6969	68.4	19.4	7.7	6.2	9.3	5.8	6.8	8.5	8.8	
Rubber & rubber products	1262	3246	3108	3319	3112	10.4	-2.1	2.2	-3.1	7.3	8.4	10.8	4.6	3.9	
Non-metallic mineral products	270	1386	1611	1585	1407	19.3	7.8	-0.5	-5.6	1.4	2.5	2.3	2.2	1.8	
Basic metal products	1088	3193	3387	4116	4692	13.2	3.0	7.2	7.0	6.5	6.5	6.4	5.7	5.9	
Metal products	481	577	710	539	673	1.6	10.9	-8.0	12.4	1.4	2.2	2.0	0.7	0.8	
Machinery	398	488	632	666	831	1.8	13.8	1.8	12.4	3.0	2.3	1.2	0.9	1.1	
Electrical machinery	480	872	1102	1425	1550	7.8	12.4	9.7	4.4	1.9	1.3	1.2	1.9	2.0	
Transport equipment	378	989	1237	1414	1546	10.4	11.8	4.7	4.6	1.4	2.3	2.3	1.9	2.0	
Mixxellaneous	1165	4141	4812	6861	6193	17.3	7.8	14.2	-4.8	5.9	9.1	8.5	9.5	7.8	
Total manufacturing	21362	52251	60597	72252	78921	11.0	7.4	6.4	4.6	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	
GDP	14180	261097	292852	342946	378756		6.9	5.9	5.7	5.2	15.7	18.9	19.6	21.1	20.8

Sources: NESDB, National Income of Thailand, Various issues.

ตารางที่ 7.5 สาเหตุของการขยายตัวในอุตสาหกรรมการผลิต
 (สัดส่วนความสำคัญของการเพิ่มคิดเป็นร้อยละ)*

	1966-72	1972-75	1975-78	1978-80
Domestic demand	64.1	91.0	79.5	72.2
Import Substitution	29.4	0.5	-7.7	-7.4
Export Demand	6.5	8.5	28.2	35.2

Source : World Bank, Thailand : Managing Public Resources for Structural Adjustment, August 1983.

* Domestic demand effects greater than 100 indicate that domestic demand grew faster than production and either the import share increased (negative import substitution), or surpluses available for export were reduced (negative demand expansion), or both, to meet domestic demand in excess of domestic supply capacity.

ตารางที่ 7.3 แสดงการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของการจ้างแรงงานในประเทศไทย เมื่อแรงงานส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่งยังคงอยู่ในภาคการเกษตร แต่อัตราส่วนการจ้างงานที่ลดลงในภาคเกษตรจาก 83% ในปี 2503 มาเป็น 68% ในปี 2525 และการเพิ่มขึ้นของการจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมสำหรับผู้คนยังคงได้ถึงการเปลี่ยนแปลงทางการผลิตของระบบเศรษฐกิจไทยได้เช่นกัน สาเหตุที่การจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมยังเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนที่น้อยอยู่อาจจะเนื่องมาจากการส่งเสริมการลงทุนที่ขยายตัวในระยะแรกมีผลให้ปูรากอบการหันไปใช้เครื่องจักรและทุนในการผลิตมากกว่าการใช้แรงงานเป็นปัจจัยสำคัญ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในโครงสร้างการผลิตในสาขาอุตสาหกรรม ในระยะแรกการผลิตสินค้าส่วนใหญ่ เน้นหนักไปทางการผลิตอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ สินค้าบริโภคไม่คงทนและการก่อสร้าง และอัตราส่วนการผลิตได้เริ่มลดลงเรื่อยๆ หลังจากที่มีการพัฒนาไประยะหนึ่ง ปัจจุบันอุตสาหกรรมล้วนๆ ก็เริ่มนุ่งห่ม ผลิตภัณฑ์โทรเลี่ยน สินค้าขั้นกลาง เครื่องจักรกล และผลิตภัณฑ์อิเลคทรอนิก ໄก้เพิ่มความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ

ตารางที่ 7.4 แสดงถึงโครงสร้างการผลิตในภาคอุตสาหกรรม เมื่อผลผลิตส่วนใหญ่ยังเน้นหนักอยู่ในสินค้าขั้นต้นและสินค้าอุปโภคบริโภคไม่คงทน แต่อัตราส่วนที่ลดลงและอัตราการขยายตัวที่ลดลง แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงไปของโครงสร้างการผลิตอุตสาหกรรมที่มีอัตราการขยายตัวสูงที่สุด ได้แก่ ล้วงหอยและเครื่องนุ่งห่ม เครื่องจักรกล และชิ้นส่วนรถยนต์ โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ที่นั่งนี้เนื่องจาก ความໄด้เปรียบทางค้านแรงงานถูก และการคุ้มครองอย่างมากของรัฐบาล ทำให้อุตสาหกรรมในต่างประเทศเคลื่อนย้ายมาลงทุนในประเทศไทย นอกจากนี้ ก็ยังมีอุตสาหกรรมเครื่องหนัง พลาสติก เพอร์ฟูเมอร์ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์จากโลหะและอโลหะต่างๆ แผงวงจรอิเลคทรอนิกส์ และอัญมณี ล้วนเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ในต่างประเทศ

จากการศึกษาของธนาคารโลกถึงสาเหตุของการขยายตัวในภาคอุตสาหกรรมของไทย (ตารางที่ 7.5) พบว่า อุปสงค์ภายในประเทศเป็นสาเหตุสำคัญต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมและอุปสงค์ในสินค้าส่งออกเริ่มมีความสำคัญเพิ่มขึ้นหลังจากการประกาศใช้นโยบายส่งเสริมการส่งออก ส่วนการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้ามีได้ลดความสำคัญลงไปมากในช่วงท้ายแผนพัฒนามัยที่ 2 และในปัจจุบันสินค้าที่แทนการนำเข้าทางอย่างก็ได้ถูกนำมาเพื่อสนับสนุนความต้องการในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

3. ลักษณะการกระจายของงานการผลิต

ตารางที่ 7.6 แสดงอัตราอัตรายละของโรงงานที่จะทำเบี่ยนเมืองตามภาคและขนาดของการจ้างงาน ในปี 2522 จากสถิติแสดงว่า อุตสาหกรรมส่วนใหญ่จัดอยู่ในการผลิตขนาดเล็ก ที่มีการจ้างงานไม่เกิน 50 คน อุตสาหกรรมที่มีขนาดการจ้างงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป มีอยู่กว่า 5% ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ส่วนการกระจายแหล่งที่ตั้ง พบว่า อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และเนื่องบริเวรรอบ ๆ นอกจานี้ในภาคตะวันออก เชียงใหม่เป็นแหล่งที่สำคัญรองลงมา ทางนี้เนื่องจาก ในภาคมีการเพาะปลูกพืชผลที่สามารถนำมาแปรสภาพทางอุตสาหกรรมได้ เช่น ปอกระเจา มันสำปะหลัง และข้าวโพด เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีการจ้างงานมากกว่า 500 คน มักตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อเทียบ หันนี้เนื่องจาก ความสะดวกสบายทางปัจจัยพื้นฐานและใกล้แหล่งส่งออก

4. การทดสอบการนำเข้าและการส่งออก

ตารางที่ 7.7 เปรียบเทียบถึงความสำคัญของประเทศไทยที่สำคัญ ๆ ของไทย ในด้านการค้าระหว่างประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ใหญ่นำสินค้าเข้ามามากที่สุด นอกเหนือจากกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ และตลาดรวมยุโรป แม้ว่าในระยะหลัง สัดส่วนการนำเข้าจากกลุ่มประเทศตะวันออกกลางจะสูงขึ้น แต่หันนี้เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน ซึ่งเป็นสินค้านำเข้าที่สำคัญของไทยจากประเทศเหล่านี้ ในขณะที่การส่งออกกลุ่มประเทศไทยที่สำคัญของไทยกลับเป็นกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและตลาดรวมยุโรปแทนที่จะเป็นญี่ปุ่น

ตารางที่ 7.8 แสดงถึงรายการสินค้านำเข้าและส่งออกของไทย แม้ว่าจะเริ่มน้อยมา ส่วนเสริมการส่งออกแล้ว สินค้าออกที่สำคัญได้แก่ อาหาร และวัสดุคงทน ๆ เป็นที่น่าสนใจคือ จากสถิติ พบว่า การส่งวัสดุคงทนให้ลอดลงและตัวเลขการส่งสินค้าอุตสาหกรรมได้เพิ่มสูงขึ้น ขณะที่การนำเข้าส่วนใหญ่ ได้แก่ เครื่องจักรกล สินค้าอุตสาหกรรม เกษตรฯ และเชื้อเพลิง

จากภาพวิเคราะห์ที่จะเอียมาขึ้นในตารางที่ 7.9 แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการส่งออกของไทยเป็นรายปีตั้งแต่ 2523 เป็นต้นมา พบว่า สัดส่วนการส่งสินค้าเกษตรและวัสดุคง

ตารางที่ 7.6 จำนวนโรงเรียนที่จดทะเบียนกับ กองกรุงศรี ประจำปี พ.ศ.๒๕๒๒

ขนาดการจ้างงาน	กรุงเทพฯ	สหธรรมราษฎร์	บริษัทล่างอน ๗	กรุงศรี	กรุงเทพมหานคร	กรุงเทพฯ จังหวัด	ภาคใต้	ภาคตะวันออก	ภาคใต้ จังหวัด	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้ จังหวัด	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้ จังหวัด	ภาคตะวันออก	ภาคใต้ จังหวัด	ภาคกลาง
10 - 49	3,174	1,128		1,029	5,331	719	1,165	656	656	7,871									
50 - 99	262	264		102	628	146	172	61	61	1,007									
100 - 199	110	154		44	308	31	102	21	21	462									
200 - 499	52	76		21	149	28	15	16	16	208									
500 - 999	21	18		14	53	6	6	3	3	68									
1000 - ๙๙๙	12	6		7	25	2	5	1	1	33									
รวม	11,496	3,002		4,200	18,698	2,156	3,526	2,088	2,088	26,468									

รวมรวมโดยส่วนๆ

หมาย : กองกรุงศรี ประจำปี พ.ศ.๒๕๒๒ กระทรวงอุตสาหกรรม

ตารางที่ 7.7 การค้าระหว่างประเทศไทยและประเทศคู่ค้าสำคัญ

(Millions \$ U.S.)

Country	Japan		U.S.A.		EEC		Australia		Middle East		NIC		Developing Market Economy	
Year	M	E	M	E	M	E	M	E	M	E	M	E	M	E
1971	485.3	205.5	183.3	108.4	270.2	149.5	41.6	7.7	64.9	29.1	31.1	117.1	219.6	612.6
1972	548.1	224.0	232.6	136.4	268.3	158.7	47.2	9.7	87.1	26.6	47.4	179.4	282.0	496.8
1973	741.1	410.0	290.7	145.5	411.3	265.6	68.4	11.3	118.7	39.7	77.4	247.4	410.8	620.6
1974	990.5	634.1	425.1	196.8	599.6	381.4	93.8	20.4	537.4	186.6	111.4	411.2	834.1	1146.4
1975	1034.6	609.5	471.4	244.0	559.1	352.8	75.5	20.9	579.4	86.5	117.3	537.5	926.4	1053.2
1976	1159.3	768.8	480.4	298.3	462.1	651.1	75.5	29.4	613.2	103.8	154.0	380.1	1336.4	1200.2
1977	1493.6	687.7	571.6	340.1	662.2	767.3	92.3	32.4	741.4	156.1	236.7	412.1	1703.9	1631.5
1978	1645.7	829.5	734.9	450.3	739.7	1078.8	120.8	35.6	749.9	235.6	359.2	584.8	1540.8	1534.0
1979	1843.0	1121.5	1120.1	593.0	1033.0	1241.2	160.1	51.3	1002.0	255.3	527.3	759.5	2336.0	2012.7
1980	1952.5	981.6	1571.9	823.0	1211.5	1675.6	173.3	69.9	1642.1	464.5	881.8	881.8	3794.8	2475.9
1981	2412.5	997.9	1354.6	910.2	1295.8	1525.1	194.0	80.4	1853.7	617.2	912.6	1037.1	3899.9	2899.2
1982	2000.9	954.1	1136.7	891.0	983.4	1628.1	188.4	74.5	1641.3	492.5	780.5	934.2	3529.2	2951.8
1983	2815.6	960.3	1299.0	953.2	1310.5	1349.6	186.1	93.4	1327.2	529.8	997.0	925.7	3729.0	2637.7
1984	2786.0	963.2	1391.0	1275.7	1247.5	1520.1	194.0	121.3	1007.4	566.1	1244.8	1020.3	3865.9	3054.4

Percentage Distribution of trade by Countries or Regions

Country	Japan		U.S.A.		EEC		Australia		Middle East		NIC		Developing Market Economy	
	M	E	M	E	M	E	M	E	M	E	M	E	M	E
1971	37.7	24.7	14.2	13.0	21.0	18.0	3.2	0.9	5.0	3.5	2.4	14.1	17.0	37.6
1972	36.9	20.7	15.7	12.6	18.1	14.7	3.2	0.9	5.9	2.5	3.2	16.6	19.0	45.9
1973	35.7	26.9	14.0	9.5	19.8	17.4	3.3	0.7	5.7	2.6	3.7	16.2	19.0	40.6
1974	31.4	25.5	13.5	7.9	19.0	15.4	3.0	0.8	17.0	7.5	3.5	16.6	26.4	46.2
1975	31.5	25.6	14.4	10.3	17.0	14.8	2.3	0.9	17.7	3.5	3.6	22.6	28.2	44.3
1976	32.5	25.8	13.4	10.0	12.9	21.9	2.1	1.0	17.2	3.5	4.3	12.8	37.4	40.3
1977	32.4	19.7	12.4	9.7	14.4	22.0	2.0	0.9	16.1	4.5	5.1	11.8	36.9	46.8
1978	31.0	20.3	13.8	11.0	13.9	26.4	2.3	0.9	14.0	5.8	6.8	14.3	28.8	37.8
1979	25.8	21.2	15.7	11.2	14.5	23.4	2.2	1.0	14.0	5.0	7.4	14.3	32.6	38.0
1980	20.7	15.1	16.6	12.7	12.8	25.8	1.8	1.1	17.8	7.1	9.3	13.6	41.2	38.1
1981	24.0	14.2	13.5	12.9	21.7	1.9	1.1	18.6	8.8	9.1	14.7	39.2	41.3	
1982	23.8	13.7	13.3	12.8	11.5	23.4	2.2	1.1	19.2	7.1	9.2	13.4	41.4	42.6
1983	27.4	15.1	12.6	15.0	12.7	21.2	1.8	1.5	12.9	8.3	9.7	14.5	36.3	41.4
1984	26.9	13.0	13.4	17.2	12.1	20.5	1.9	1.6	9.7	7.6	12.0	13.8	37.4	41.3

Sources: 1. U.N., Yearbook of International Trade Statistics, Various Issues.

2. Direction of Trade Statistics.

Note: M = Imports, E = Export, NIC includes Singapore, Korea, and Hong Kong.

ตารางที่ 7.8 ศิริค่าเข้าและศิริค่าออกของไทย

	Percentage Share				Change in Contribution		
	1970	1975	1980	1985	1970-75	1975-80	1980-85
Exports							
(million of baht)	14772	45007	138197	193366	40.9*	39.2*	9.0*
Food	47.1	59.1	44.5	44.8	12.0	-14.6	0.3
Beverage & Tobacco	1.4	1.3	1.0	0.9	-0.1	-0.3	-0.1
Crude materials	28.9	15.1	14.3	10.1	-13.8	-0.8	-4.2
Mineral Fuels and Lubricant	0.3	0.5	0.1	1.0	0.2	-1.4	1.2
Animal and vegetable oil and fats	0.1	0.1	0.2	0.0	0	0.1	0.1
Chemicals	0.2	0.5	0.7	1.2	0.0	0.2	0.5
Manufactured goods	14.8	14.0	22.1	18.5	-0.5	7.8	-3.6
Machinery	0.1	1.0	5.7	8.0	1.0	3.1	3.1
Misc. Manufactured goods	0.4	3.5	6.4	12.4	3.1	3.9	6.0
Misc. transactions and commodities	3.2	2.2	3.8	0.7	1.0	0.6	-2.1
Re-exports	3.5	2.1	2.1	0.9	-1.4	0	-1.2
total	100.0	100.0	100.0	100.0			
Imports							
(million of baht)	27709	66835	188686	251169	29.5*	66.5*	6.6*
Food	4.0	3.9	2.1	3.7	-1.1	0.2	0.6
Beverage & Tobacco	1.1	1.1	0.9	0.9	0	-0.1	0.1
Crude materials	5.2	6.0	5.7	6.3	0.0	0.3	0.6
Mineral Fuels and Lubricant	8.6	21.3	31.1	22.5	12.7	9.8	-8.6
Animal and vegetable oil and fats	0.1	0.1	0.8	0.2	0	0.7	-0.6
Chemicals	1.3	1.5	11.0	14.0	0.6	-1.3	2.3
Manufactured goods	24.0	19.0	14.9	17.0	-0.2	-0.9	2.1
Machinery	16.0	24.6	22.0	20.1	-0.7	11.0	5.0
Misc. Manufactured goods	5.0	1.2	5.0	5.6	-1.8	2.6	-0.2
Misc. transactions and commodities	3.0	1.3	3.1	1.5	-2.0	0.2	-1.6
Gold	0.4	0	0	0	-0.4	0	0
total	100.0	100.0	100.0	100.0			

Sources: Bank of Thailand Monthly Bulletin, Various issues.

Notes: * Annual Growth Rate (%)

ตารางที่ 7.9 โครงสร้างการส่งออกของไทย

(Millions of Baht)

	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Agriculture	62560 (47.3)	72998 (48.65)	73150 (46.53)	66484 (45.82)	78292 (45.12)	73398 (38.38)
Fisheries	5547 (4.20)	6632 (4.41)	7636 (4.95)	8335 (5.77)	8684 (5.0)	10590 (5.5)
Forestry	70 (0.12)	143 (0.13)	102 (0.16)	109 (0.13)	104 (0.10)	365 (0.20)
Mining	15420 (11.72)	11814 (7.93)	9824 (6.2)	6806 (4.7)	7588 (4.47)	40126 (5.38)
Manufacturing	43065 (32.6)	54743 (36.44)	63205 (40.2)	61358 (42.3)	76095 (43.9)	95615 (49.9)
Samples, Other	3798	2632	2122	1340	1312	1520
Unclassified goods	(2.9)	(1.8)	(1.4)	(0.9)	(0.8)	(0.8)
Re-exports	2791 (2.1)	4039 (2.7)	3689 (2.3)	2150 (1.5)	3162 (1.8)	1752 (0.9)
Total	333197	153001	159728	146472	175237	193366
Exports	(100.9)	(101.9)	(101.6)	(101.0)	(101.0)	(100.9)
Adjustments for E/P	-1157 (-0.97)	-2780 (-1.9)	-2525 (-1.6)	-1396 (-1.0)	-1717 (-1.0)	-1655 (-0.9)
Merchandise	132040	150218	157203	45076	173520	191711
Exports (f.o.b)	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)

Source : Custome Department, Ministry of Finance, Thailand.

ใกล้คลองเรือย ๆ ขณะที่สินค้าอุตสาหกรรมกลับเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น่าพอใจ กล่าวคือ จาก 32.6% ในปี 2523 เพิ่มเป็น 50% ในปี 2528 ทึ้งนี้อาจจะเป็นความໄค์เบรีย์ที่เป็นผลผลกระทบจากการอ่อนตัวลงของค่าเงินบาท

พิจารณาในด้านของการนำเข้าและส่าเหตุสำคัญต่อปัญหาการขาดดุลการค้าของไทย ณ ปัจจุบัน เป็นประเทศที่มีบทบาทมากที่สุด ตารางที่ 7.10 แสดงถึงความสำคัญของการค้ากับญี่ปุ่นของไทย พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วไทยต้องอาศัยสินค้าเข้าจากญี่ปุ่นเป็นจำนวนมาก และส่าเหตุแห่งการขาดดุลการค้าส่วนใหญ่เกิดจาก การค้ากับประเทศญี่ปุ่น

มูลค่าสินค้าเข้าตามลักษณะการใช้งานเศรษฐกิจ (ตารางที่ 7.11) พบว่า สัดส่วนของสินค้าบริโภคในสินค้านำเข้าลดลง ทึ้งนี้ เพราะส่วนหนึ่งเป็นผลจากการผลิตเพื่อหดแทนสินค้านำเข้าในภาคอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตามมูลค่าสินค้าเข้าของไทยໄค์เพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วง 20 กว่าปีที่ผ่านมา มูลค่าสินค้าชนิดกลางและวัสดุคิม สินค้า หุน และสินค้าประเภทอื่น ๆ เพิ่มขึ้นในอัตราส่วนที่สูงกว่า สัดส่วนของสินค้าบริโภคที่ลดลง และการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยไม่ได้ทำให้การพึ่งสินค้าเข้าทางอุตสาหกรรมลดน้อยลง มูลค่าการนำเข้าในสินค้าชนิดกลางยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งอาจจะเป็นผลจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นหรือเป็นผลจากการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมของไทยที่ยังคงอาศัยวัสดุอุตสาหกรรมจากต่างประเทศมาก

การลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทย รัฐบาลได้ระหนักรถึงผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ไทยจะได้รับ หลังจากประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1 รัฐบาลได้พยายามผลักดันและส่งเสริมให้เกิดการผลิตทางอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยเน้นให้สิ่งจูงใจและกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1-5 การลงทุนจากต่างประเทศมีบทบาทในการพัฒนาไม่มากนัก เกือบทั้งหมดของการลงทุนรวมที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจมาจาก การลงทุนของเอกชนไทยภายใต้กฎหมาย และการลงทุนของภาครัฐบาล ส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีเพียงร้อยละ 3 ของการลงทุนรวมและไม่เกินร้อยละ 6 ของการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศค้างตารางที่ 7.12 พิจารณาจากแหล่งที่มาของเงินทุนพบว่า ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่นำเงินมาลงทุนในประเทศไทยมากที่สุด และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากนี้ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ยังคง ลิงค์ปอร์ และอังกฤษ

ตารางที่ 7.10 การค้ากับญี่ปุ่นเปรียบเทียบกับการค้าต่างประเทศของไทย

Year	Total trade with Japan	%	Exports to Japan		Imports from Japan		Trade balance*	%	Terms of trade
			Value	%	Value	%			
1957	2341	14.6	595	8.2	1746	20.1	-1151.4	115.4	34.1
1960	3993	21.9	1530	18.0	2463	26.3	-934	92.6	62.1
1965	7559	26.0	2359	18.2	5200	34.4	-2841	114.0	45.4
1970	13877	33.2	3770	25.5	10107	37.4	-6336	51.8	37.3
1975	3305	29.1	12421	25.6	21084	31.6	-8662	39.7	58.7
1980	60083	18.4	20098	15.1	39984	20.7	-19886	35.8	50.3
1981	74226	19.9	21704	14.2	52521	23.9	-30817	48.3	41.3
1982	63041	19.1	21953	13.7	46088	33.4	-24135	65.4	47.6
1983	86844	24.6	22087	15.1	64757	27.4	-24670	47.3	34.1
1984	88846	20.7	22787	13.0	66059	26.9	-43272	61.9	34.5
1985	89374	20.1	22787	11.8	66587	26.5	-43799.8	75.8	34.2

Sources: 1. Department of Business Economics, Ministry of Commerce, Thailand for 1957-1982
 2. Customs Department, Ministry of Finance, Thailand for 1983-1985

Note: * + Surplus, - Deficit

ตารางที่ 7.11 บัญชีสินค้าและอุปกรณ์การใช้งานคงคลัง

ประเภทสินค้าฯ	คงคลัง (ล.ยก)					ต้นทุนคงคลังคงเหลือ (ล.ยก)					
	2509	2515	2519	2521	2525	2529	2509	2515	2519	2521	2525
1. สินค้าคงคลัง											
ก. สินค้าน้ำดื่มน้ำดื่ม	3,223	3,291	5,566	7,544	7,606	11,434	17.7	10.7	7.8	6.9	3.9
ข. สินค้าน้ำดื่มคงทน	1,431	2,434	3,832	5,398	10,982	12,298	6.2	8.0	5.4	4.9	5.2
ในรวมสินค้าคงคลัง	4,714	5,725	9,416	12,942	17,905	24,466	25.9	18.7	13.2	11.8	9.1
2. สินค้าคงคลังคงเหลือที่ต้องหักภาษี											
ก. เพื่อใช้ในการผลิตสินค้าคงคลัง	2,552	5,880	12,530	18,937	34,891	81,191	14.0	19.2	17.3	15.4	17.7
ข. เพื่อใช้ในการผลิตสินค้าคงทน	1,389	3,251	7,365	12,661	18,169	23,142	7.7	10.6	10.3	11.5	9.2
ในรวมสินค้าคงคลังคงเหลือที่ต้องหักภาษี	3,941	9,131	19,897	29,338	53,060	84,333	21.7	23.0	27.6	28.9	26.9
3. สินค้าคง											
ก. เครื่องจักร	3,277	5,420	12,946	21,730	35,850	62,639	18.0	20.9	18.1	19.8	18.2
ข. อื่น ๆ	2,424	3,363	6,778	9,507	12,342	15,677	13.4	11.0	9.5	8.7	6.3
ในรวมสินค้าคง	5,701	9,703	19,724	31,317	48,192	78,316	31.4	31.9	27.8	20.5	24.5
อื่น ๆ											
ก. ยานพาหนะและอุปกรณ์	1,839	2,213	5,174	7,550	7,687	8,930	10.1	7.2	7.2	6.9	3.9
ข. เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	1,873	3,115	16,895	22,651	80,785	32,354	10.3	10.2	23.7	20.8	30.9
ค. อื่น ๆ	104	660	538	5,693	8,987	12,790	0.6	2.2	0.7	5.2	4.6
ในรวมสินค้าคง	3,816	4,996	22,407	38,094	77,459	54,243	21.0	19.6	31.6	32.9	39.4
รวมสินค้าคง	16,172	30,635	71,456	109,551	138,616	241,358	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 7.12 การลงทุนต่างประเทศของธนาคารและ
หนี้
1/

(Million Baht)

	1977	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Total	2,163.8	1,047.7	3,816.0	6,363.2	4,338.6	8,008.4	9,767.8	4,379.2	6,880.2
Japan	808.7	245.9	902.5	1,405.2	1,016.5	2,431.8	2,588.1	1,533.7	3,049.0
U.S.A.	492.4	224.5	730.3	2,395.0	843.5	1,252.9	3,616.5	2,370.5	1,293.3
U.K.	182.9	103.7	82.5	334.8	182.1	793.4	257.1	121.6	245.1
West Germany	90.1	184.7	261.8	179.1	182.2	236.3	18.3	166.3	460.3
France	-5.8	-9.8	12.9	-3.2	17.2	45.4	89.6	143.1	91.0
Netherlands	58.3	-11.4	22.0	77.3	1,066.8	846.3	200.2	-43.1	-58.0
Italy	126.9	21.6	153.5	158.1	44.2	7.1	22.4	11.2	79.2
Switzerland	25.1	57.3	74.1	20.1	96.2	89.3	121.0	79.0	275.8
Canada	25.6	-22.1	-43.1	3.7	6.9	74.6	103.7	36.8	36.2
Australia	10.5	-2.7	39.1	85.5	78.9	183.4	18.8	-79.0	144.0
Hong Kong	197.6	216.3	1,066.8	303.9	638.2	854.8	351.4	669.0	941.6
Singapore	104.8	-26.7	266.3	1,015.4	-388.9	555.8	1,120.2	-1,122.3	403.1
Malaysia	1.6	15.7	151.2	3.1	9.1	157.1	29.8	18.4	7.9
Philippines	0.2	0.1	-1.4	0.4	1.6	-	14.6	10.1	-59.4
Taiwan	0.2	1.9	1.9	11.9	2.0	28.3	44.4	170.6	131.9
Others	49.7	48.7	48.7	372.9	542.1	451.9	1,171.1	313.4	139.2

1/ Equity and loan from parent or related companies including capital funds of foreign commercial banks.

Source : Bank of Thailand.

นโยบายอุตสาหกรรมในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ

1. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2504 - 2509)

เข่นเดียวกับประเทศไทยกำลังพัฒนาอยู่นี้ ๆ หลายประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยเริ่มต้นจาก การส่งเสริมการผลิตเพื่อทดแทนสินค้าเข้าด้วยมาตรการการให้ความคุ้มครองอุตสาหกรรมต่าง ๆ รัฐบาลได้เน้นถึงการสนับสนุนการลงทุนของเอกชน และจำกัดขอบเขตการดำเนินงานโดยตรงของรัฐบาลในภาคอุตสาหกรรม โดยรัฐกำหนดโครงการที่สำคัญที่จะมีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อไป ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทางประเทศ ไม่แก่ การสำรวจแหล่งแร่ การสำรวจแหล่งน้ำURAL และการสำรวจทางธรณีวิทยา สำหรับกิจการอุตสาหกรรม รัฐได้กำหนดกฎหมายส่งเสริมการลงทุนขึ้น ซึ่งมีผลบังคับใช้อย่างจริงจังในปี 2503 ได้กำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จะจูงใจผู้ลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศไทยให้ลงทุนในกิจการที่รัฐบาลเห็นว่ามีความสำคัญ สิ่งจูงใจที่ให้แก่กิจการที่ได้รับการส่งเสริม ประกอบด้วยการให้หลักประกันว่ารัฐจะไม่โอนกิจการของเอกชนมาเป็นของรัฐ และไม่ประกอบกิจการที่จะแข่งขันกับกิจการของเอกชน การอนุญาตให้นำเงินตราต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลจากการลงทุนออกนอกประเทศ อนุญาตให้ออกกฎหมายสิทธิ์ในที่ดินและน้ำแรงงานที่เป็นช่างฝีมือ หรือผู้ช่วยราชการต่างด้านเข้ามาทำงานในกิจการได้ และการให้ความคุ้มครองในกรณีที่จำเป็นอื่น ๆ ตลอดอุตสาหกรรม

นโยบายอุตสาหกรรมในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1

1. ส่งเสริมการลงทุนของเอกชนในภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกิจการที่ใช้วัสดุคงทนในประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่ กิจการที่มีความต้องการผลิตภัณฑ์ในประเทศไทยเพื่อเป็นตลาดต่างประเทศ ทั้งนี้โดยคำนึงว่ากิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีสามารถผลิตสิ่งของได้มีปริมาณมาก มีคุณภาพดีเท่าเทียมกับของต่างประเทศ ใช้วิธีการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และให้สามารถตั้งตัวได้ภายในระยะเวลาออมส่วนรวม

2. ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และการสำรวจแหล่งแร่ สำหรับการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะคือ การสำรวจแหล่งแร่ การสำรวจแหล่งน้ำURAL และสำรวจทางธรณีวิทยา

3. รัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่ อันเป็นการแข่งขันกับเอกชน ส่วนกิจการที่รัฐอำนวยการอยู่แล้วก็จะจัดการให้บังเกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น

4. จัดให้มีการฝึก และอบรม เพื่อให้มีผู้ชำนาญงานและช่างฝีมือความต้องการของกิจการอุตสาหกรรม

5. ส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว โดยการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการใหม่ ๆ และช่วยหาตลาดจำหน่ายสินค้าประเภทนี้

มาตรการส่งเสริมที่สำคัญของรัฐบาล ได้แก่ การออกกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ซึ่งมีข้อเรียกว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมฉบับ พ.ศ.2503 และมีการแก้ไขใน พ.ศ.2505 สาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ความสนใจกับการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ โดยกำหนดชนิดการผลิตชนิด ๑ และเมืองประเภทกิจการตามลำดับความสำคัญไว้ ๓ ประเภท อันได้แก่

กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. ได้แก่ กิจการอุตสาหกรรมที่สำคัญและจำเป็นแก่การเศรษฐกิจของประเทศไทย ๓๘ ประเภท ซึ่งได้รับการยกเว้นภาษีวัสดุคงที่ใช้เต็ม 100% เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เงินลงทุนมาก เช่น การผลิตเหล็ก กลุ่มคีบุก การผลิตเครื่องจักรกลและชิ้นส่วน น้ำมันพืช เป็นต้น

กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. ได้แก่ กิจการที่สำคัญและจำเป็นแก่เศรษฐกิจของประเทศไทยในอันดับรองลงมาอีก ๑๘ ประเภท ได้รับการยกเว้นภาษีวัสดุคงที่ใช้ ๕๐% เช่น อุตสาหกรรม ห่อเรือ อุตสาหกรรมประมวลผลยนต์ เครื่องยนต์ ส่ายไฟ กระดาษ อาหารปรุงปั่น เป็นต้น

กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ค. ได้แก่ อุตสาหกรรมอื่น ๆ นอกจำกัดกิจการจำพวก ก. และ ข. ซึ่งได้ระบุเป็นประกาศของคณะกรรมการโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ได้รับการยกเว้นภาษีวัสดุคงที่ใช้เพียงหนึ่งในสาม ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตกระดาษ อุตสาหกรรมผลิตสี อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ เป็นต้น

นอกจากกำหนดประเภทของกิจการที่จะให้การส่งเสริมแล้ว พระราชบัญญัตินี้ยังได้กำหนดให้มีคณะกรรมการดำเนินการชั้นคณะกรรมการที่เรียกว่า "คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน" ทำหน้าที่พิจารณาต่าง ๆ เกี่ยวกับการลงทุน การส่งเสริมการลงทุนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น การพิจารณาประเภทและขนาดของอุตสาหกรรมที่จะได้รับการส่งเสริมให้มีการลงทุน รวมทั้งเงื่อนไข ต่าง ๆ ตลอดจนสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมพึงได้รับ

2. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2510 - 2514)

แผนพัฒนาฉบับที่ 2 นี้มีเป้าหมายที่จะระดมปัจจัยการผลิตมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และให้ผลประโยชน์คุ้มค่าแก่ประชาชนโดยทั่วถึง และรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง ทางด้านอุตสาหกรรมมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วให้ขยายการผลิตให้สูงขึ้น โดยเน้นความสำคัญแก่อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมาก และอุตสาหกรรมที่มีผลเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอื่น โดยการใช้สัญญาณในประเทศ อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมในระยะแรกได้ถูกยกเลิกไป ในปี 2510 กิจการประเภท ก. และ ช. ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2505 ให้เปลี่ยนสภาพเป็นอุตสาหกรรมประเภท ค. ทั้งสิ้น คือให้ล็อกหนอนของการวัดคุณภาพเข้าเพียงหนึ่งในสาม และได้กำหนดโครงการช่วยเหลือส่งเสริมการพัฒนาไว้ดังนี้

1. การส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมให้กระจายไปสู่ภูมิภาค
2. การสนับสนุนด้านสินเชื่อต่าง ๆ สำหรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และขนาดกลาง โดยมีรัฐบาลสนับสนุนอุตสาหกรรม และสำนักงานอนกิจอุตสาหกรรมเป็นจักรกลสำคัญที่จะระดมเงินทุนมาให้สินเชื่อแก่อุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนความต้องการของผู้ลงทุน
3. ให้ความช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดย่อมที่มีอยู่แล้วให้มีการขยายตัวเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ต่อไป
4. จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม เพื่อให้บริการสาธารณูปโภคแก่อุตสาหกรรม
5. จัดตั้งศูนย์เพิ่มผลผลิต และวางแผนมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ผลการพัฒนาอุตสาหกรรมในแผนฉบับที่ 2 ไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ บรรยายกาศการลงทุนในประเทศเริ่มชักดิบ การขยายตัวในสาขาเศรษฐกิจต่าง ๆ เริ่มลดลง เริ่มมีการเลี้ยงเบร์ยนในดุลยการค้ามากขึ้น จนมีผลให้เกิดปัญหาคุณภาพชาร์จาระเงิน อุบัติกรรมสัคัญที่ประสบในการพัฒนาอุตสาหกรรมในแผนฉบับที่ 2 คือ ปัญหาทางด้านโครงสร้างของอุตสาหกรรมที่ยังขาดฐานอันมั่นคง ปัญหาเรื่องเงินทุนและการจัดหาสินเชื่อเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมระบบภาษาอังกฤษ และปัญหาปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เช่น สาธารณูปโภค และข้อมูลสื่อสารต่าง ๆ

3. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515 - 2519)

เนื่องจากความชงกันของการลดลงของการขยายตัวทางเศรษฐกิจและปัญหาคุณภาพคุ้มครองชาระเงินในช่วงท้ายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 ได้กำหนดตัวบุปะสังค์หลักเพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นและรักษาเสถียรภาพในระบบเศรษฐกิจมากกว่าการพัฒนา ดังนั้น แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในแผนฉบับที่ 3 จึงมีลักษณะคล้ายแผนฉบับที่ 2 และได้เพิ่มการพัฒนาทางด้านการเกษตรให้มีมูลย์กับการพัฒนาอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพื่อรักษาให้ความสามารถในการส่งออกและอุตสาหกรรมพื้นฐานมากขึ้น นโยบายอุตสาหกรรมในแผนฉบับที่ 3 เน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออกซึ่งใช้วัตถุคุณภาพและแรงงานมายในประเทศเป็นจำนวนมาก มาก และเน้นการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ส่วนภูมิภาค ในปี พ.ศ. 2515 ได้มีการประกาศใช้กฎหมายส่งเสริมการลงทุนฉบับใหม่ เป็นประกาศของคณะกรรมการปฏิบัติฉบับที่ 227 ซึ่งได้กำหนดศิทธิประโยชน์มากขึ้นแก่อุตสาหกรรมผลิตเพื่อการส่งออก และที่ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมที่ทางการกำหนด และให้สิทธิประโยชน์แก่การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรในวัตถุคุณภาพอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออกเท่านั้น ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมครั้งใหญ่ เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2516 มีคำแต่งน้อมายอุตสาหกรรมของรัฐมนตรีอุตสาหกรรมเพิ่มเติมเพื่อเน้นถึงประเภทของอุตสาหกรรมที่จะให้การส่งเสริมในอนาคตแก่

1. อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นส่วนใหญ่
2. อุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุคุณภาพทางการเกษตร
3. อุตสาหกรรมที่ตั้งในภูมิภาค

เป้าหมายการพัฒนาอุตสาหกรรมในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 นี้ประสบปัญหาความยุ่งยาก บุนความมาก เนื่องจาก การผลิตเป็นไปอย่างช้า เช้าช้า เป็นผลจาก การชลอตัวของอุปสงค์ทั้งในและนอกประเทศความภาวะเศรษฐกิจโลกส่วนหนึ่ง และเป็นผลที่เกิดจากภัยธรรมชาติ ภัยธรรมชาติในอุตสาหกรรม เองอีกส่วนหนึ่ง อนันต์แก่ ปัญหาความไม่สงบค้านแรงงาน การลงทุนเข้ามาเนื่องจากภัยธรรมชาติ โดยทั่วไปไม่อำนวยต่อการลงทุน และปัญหาการเพิ่มขึ้นของค่าทุนการผลิต จากราคาค่าน้ำมันเชื้อเพลิง

ที่เริ่มสูงขึ้นในปลายปี 2516 และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยต่อไป จากอุปสงค์เหล่านี้มีผลให้แนวโน้มรายอุตสาหกรรมของไทยเริ่มเปลี่ยนแปลง โดยตระหนักถึงปัญหาพื้นฐานที่อาจเกิดขึ้นในระยะเวลาต่อมาหลังจากส่งเสริมอุตสาหกรรมไประยะหนึ่งแล้ว และการพิจารณาเลือกให้การส่งเสริมแก้อุตสาหกรรมที่มีความจำเป็นและมีความได้เปรียบในการดำเนินการใช้ทรัพยากรการผลิตในประเทศไทย

4. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524)

วัตถุประสงค์ของแผนฉบับที่ 4 คือการเร่งพัฒนาภาวะเศรษฐกิจให้สามารถขยายกำลังการผลิต การลงทุน และการมีงานทำเพื่อลดช่องว่างในฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม การปรับปรุงคุณภาพและลดอัตราการเพิ่มของประชากร เป้าหมายการพัฒนาอุตสาหกรรมในแผนฉบับนี้กำหนดไว้ 3 ประการคือ

1. เน้นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออก ให้เพิ่มข้อย่างสอดคล้องกับภาวะตลาดของประเทศ เช่น อุตสาหกรรมน้ำตาล สิ่งทอ บูร์นีเมเนอร์ ฯลฯ
2. มุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุคงจำผลิตผลทางการเกษตรให้เกิดขึ้นมากที่สุด เช่น อุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษ อาหารกระป๋อง อาหารสัตว์ ฯลฯ
3. ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม ที่มีลูกทุ่งในการทดสอบการนำเข้าสูงแต่ต้องใช้วัตถุคงจำต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ให้เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าส่วนอื่นๆ ของอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักร เครื่องยนต์ขนาดเบา อุตสาหกรรมโลหะและโลหะทั่วไป

๗

นอกจากนี้ยังได้วางแนวทางการสร้างปัจจัยพื้นฐานเพื่อเร่งรัดให้มีอุตสาหกรรมหนักเพื่อเป็นพื้นฐานของอุตสาหกรรมต่อไป เช่น อุตสาหกรรมกลุ่มเหล็ก อุตสาหกรรมเคมีต่างๆ ในปี พ.ศ. 2520 ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 โดยยกเลิกประกาศของคณะปฏิริหาริษากลับที่ 227 พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 เป็นกฎหมายการลงทุนฉบับล่าสุดที่ข้อมูลนี้ ทุกวันนี้ (พ.ศ. 2530) ในกฎหมายการลงทุนฉบับใหม่นี้ได้กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

มีอำนาจอย่างกว้างขวางในการพิจารณา การให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ในกิจการที่ขอรับการส่งเสริม รวมทั้งการให้ความคุ้มครอง และการยกเว้นภาษีอากรในฉบับแรก ๆ การพิจารณาให้การส่งเสริมอยู่ ในวินิจฉัยของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ก្នុងรายส่งเสริมการลงทุนฉบับนี้แสดงถึงความ ประณีตที่จะสนับสนุนการลงทุนในภาคเอกชนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการลงทุนจากต่างประเทศ เช่น ให้จัดตั้งศูนย์บริการการลงทุนขึ้นที่สำนักงานส่งเสริมการลงทุนในลักษณะศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (one stop service) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ภาคเอกชนในการลงทุนในประเทศไทย เพื่อชักจูงให้มีการ ลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น

5. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529)

จากการพัฒนาการเศรษฐกิจในแผนพัฒนาฉบับต่าง ๆ ที่ผ่านมา ทำให้เกิดปัญหาความ แตกต่างของเศรษฐกิจในเมืองและในชนบทอย่างมาก บริการสาธารณูปการต่าง ๆ กระจายไปใน ทิศทางที่ และบัญญัติความสัมพันธ์ของเศรษฐกิจไทยต่อต่างประเทศก้าวกระซิบหนึ่งของผลิตภัณฑ์มวลรวม ประชาชาติเกิดจากการค้าระหว่างประเทศ การที่ระบบเศรษฐกิจต้องพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศมาก ทำให้เกิดปัญหาด้านการเงินและคุณภาพการค้าระหว่างประเทศ แม้ว่าผลของการพัฒนาในภาค อุตสาหกรรมมีแนวโน้มที่จะพัฒนาและเพิ่มเติบโตในระบบเศรษฐกิจส่วนรวมมากยิ่งขึ้น แต่ปัญหา ที่สำคัญที่เกิดจากการดำเนินนโยบายอุตสาหกรรมในอดีตเป็นประดิษฐ์สำคัญที่จำเป็นต้องดำเนินการ แก้ไขในแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพจากการพัฒนาอุตสาหกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่จะ ทำให้ฐานะเศรษฐกิจของไทยก้าวไปสู่การเป็น "ประเทศไทย" อุตสาหกรรมที่เกิด จากผลของการพัฒนาอุตสาหกรรมในอดีต ไม่ได้ อุตสาหกรรมมีโครงสร้างท้องฟ้าพากวนำเข้า อุตสาหกรรมสังอกไนสามารถพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ การกระจายตัวของอุตสาหกรรมในเขต กรุงเทพและจังหวัดใกล้เคียง กระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีชั้นนำ เช่น ใช้หุนสูงมาก และอุตสาหกรรมพื้นฐานยังมีการรับการพัฒนาเท่าที่ควร

นโยบายอุตสาหกรรมในแผนฉบับที่ 5 มุ่งที่จะแก้ไขปัญหาและปรับโครงสร้างของ ระบบเศรษฐกิจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเพิ่มผลผลิตในสาขาอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรม สังอกไน และอุตสาหกรรมขนาดย่อม ให้มีการขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

นอกจานนี้ แผนพัฒนาฯ ยังมีจัดให้เน้นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้พลังงานน้ำมันปิโตรเลียม การส่งเสริมใหม่การจ้างแรงงานในการผลิตเพิ่มขึ้น

สาระสำคัญของนโยบายอุตสาหกรรมอาจແມ່ງວອກຕາມປັດທະນຸທີ່ເກີດຂຶ້ນຂ້າງຕົ້ນໄດ້
ດັ່ງນີ້

1. การปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมเฉพาะประเภท ปรับอัตราภาษีศุลกากร ภาษีการค้า ภาษีสรรพาณิช ให้อยู่ในระดับที่พอเหมาะสมที่จะทำให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตในประเทศให้สามารถแข่งขันกับสินค้าจากต่างประเทศได้ โดยเลิกหรือลดการให้ความคุ้มครองที่มากเกินไปในอดีต ซึ่งทำให้อุตสาหกรรมต้องพึ่งวัสดุคุณภาพต่างประเทศในระดับสูง นอกจากนี้ยังจะส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนพลังงานน้ำมัน

2. การส่งเสริมอุตสาหกรรมส่องออกโดยจัดทำแหล่งเงินเชื่อเพื่อการผลิต การส่งออก ตลอดจนแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการส่องออกต่าง ๆ เช่น การจัดคลังห้องเป็น การส่งเสริมและควบคุมคุณภาพมาตรฐานของสินค้า การจัดทำแหล่งตลาดต่างประเทศ และลดภาระภาษีแแฝงส่องออกเพื่อลดต้นทุนในการผลิต

3. การส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมในภูมิภาค เพื่อให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นฐานหลักของการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเร่งรัดให้มีการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค โดยจะระดับการส่งเสริมการจัดตั้งโรงงานใหม่ในเขตกรุงเทพมหานครและ 5 จังหวัดใกล้เคียง (ยกเว้นอุตสาหกรรมเพื่อการส่องออกที่ใช้แรงงานมาก) กำหนดเขตอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคต่าง ๆ โดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบสินเชื่อและมาตรการเสริมอื่น ๆ ที่จะเกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในขนาดนั้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีการรับซึ่งการผลิตระหว่างอุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

4. การส่งเสริมการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมส่องออก โดยจะลดหรือยกเว้นภาษีเครื่องจักรและวัสดุคุณภาพต่างประเทศ และจัดทำแผนการเกี่ยวกับการศึกษาความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรม เพื่อประโยชน์ในการจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและคุณภาพแก่แรงงานแห่งในภาครัฐบาลและเอกชน

5. การจัดระบบการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน โดยเฉพาะการจัดทำแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็ก เหล็กกล้า และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้กําชีทธรมชาติในบริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก โดยรัฐจะจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกทางระบบและวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็ก ส่วนการผลิตรัฐจะส่งเสริมให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนโดยตรง และรัฐจะเข้าร่วมในการดูแลความจำเป็นเท่านั้น

6. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534)

แผนฉบับนี้มีเป้าหมายที่จะพัฒนาไปสู่ประเทศท่องเที่ยวอุตสาหกรรม และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนพัฒนาการส่งออกให้มากยิ่งขึ้น จากการคำนึงถึงนโยบายรักษาความเรียบง่ายในส่วนของการพัฒนาที่สำคัญจะเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศของปัจจัยการผลิตต่างๆ และเทคโนโลยี ปรับปรุงการผลิต การตลาด และยกระดับคุณภาพปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และมุ่งกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาคและชนบทมากขึ้น โดยนโยบายอุตสาหกรรมจะกำหนดให้สอดคล้องกับแนวทางพัฒนาหลักดังกล่าวเช่นกัน

แนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 6 นี้ ยังคงมีแนวทางในลักษณะคล้ายกับในแผนฉบับที่ 5 กล่าวคือ คงมีการเน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออก อุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมในภูมิภาค และอุตสาหกรรมเฉพาะประเภท อาทิ เช่น อุตสาหกรรมวิศวกรรม อุตสาหกรรมการเกษตร และอุตสาหกรรมหลักที่มีความเป็นไปได้สูงและให้ผลตอบแทนที่ชัดเจนในบริเวณ长远 ๆ

แบบฝึกหัดท้ายบท

- ระบบเศรษฐกิจไทยมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจากสังคมเกษตรมาสู่สังคมอุตสาหกรรมอย่างไร จงอธิบาย
- นโยบายอุตสาหกรรมของไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะเวลา อะไรมาก ระยะช่วง มีลักษณะอย่างไร
- อะไรมีคือปัจจัยสำคัญของการพัฒนาของอุตสาหกรรมของไทย

4. การดำเนินนโยบายอุตสาหกรรมของไทย ก่อให้เกิดผลอย่างไรต่อระบบเศรษฐกิจไทย

5. จงสรุปถึงแนวโน้มอุตสาหกรรมที่สำคัญ ๆ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย ในแต่ละฉบับ

หนังสืออ่านประกอบ

กฤษ ภูริสินลีที. เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2521.

ผ่องคชัย อัครเศรณี. การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเงินทุน
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, (ไม่ปรากฏปีพิมพ์).

สมศักดิ์ แคมป์ยุทธ์เลิศชัย. "สภาพและปัญหาของการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยในปัจจุบัน". วิฤดีการณ์
เศรษฐกิจไทย 2522. กรุงเทพมหานคร : คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

2522.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. การวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของ
ไทย พ.ศ. 2520 - 2524 ภาค 1. กรุงเทพมหานคร : จัดพิมพ์โดยธนาคารกสิกรไทย,

2520.

• แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2504 - 2509.

• แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2510 - 2514.

• แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2515 - 2519.

• แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520 - 2524.

• แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529.

• แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน : ประกาศ
คณะกรรมการที่ 227. นครหลวงกรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศึกษา, 2525.
_____. "ประกาศคณะกรรมการที่ 227" ราชกิจจานุเบกษา (ฉบับพิเศษ)
เล่มที่ 89 ตอนที่ 158 พ.ศ.2515.
_____. "พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520" ราชกิจจานุเบกษา
(ฉบับพิเศษ) เล่มที่ 94 ตอนที่ 38 พ.ศ.2520.

Knanthachai, Nathabhol et al. Industrial Restructuring and Adjustments
for ASEAN -Japan Investment and Trade Expansion : A Country
paper of Thailand. A research report submitted to the ASEAN
Secretariat. April 1986, (mimeo goaphed).

